

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ♧ שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראייה-proof
---	---

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
אברהם, דכתיב ביה: (בראשית כ"ד) בכל												■
יצחק, דכתיב ביה: (בראשית כ"ז) מכל												■
יעקב, דכתיב ביה: (בראשית ל"ג) כל.												■
שלשה לא שלט בהן יצר הרע, אלו הן: אברהם, יצחק ויעקב, דכתיב בהו: בכל, מכל, כל.												◆ ■
אף דוד, דכתיב: (תהלים ק"ט) ולבי חלל בקרבי.	ויש אומרים:											◆ ■
ואידך?												♧
צעריה הוא דקא מדכר.												!
ששה לא שלט בהן מלאך המות, ואלו הן: אברהם, יצחק ויעקב, משה, אהרן ומרים.	תנו רבנן:											■
אברהם, יצחק ויעקב, דכתיב בהו: בכל, מכל כל												■
משה, אהרן ומרים, דכתיב בהו: (במדבר ל"ג) על פי ה'.												■
והא מרים לא כתיב בה על פי ה'.												♧
מרים נמי בנשיקה מתה, דאתיא שם שם ממשה, ומפני מה לא נאמר בה על - פי ה' שגנאי הדבר לומר.	ר"א:											♧
שבעה לא שלט בהן רמה ותולעה, ואלו הן: אברהם, יצחק ויעקב, משה, אהרן ומרים, ובנימין בן יעקב.	תנו רבנן:											◆ ■
אברהם, יצחק ויעקב, דכתיב [בהו: בכל, מכל, כל												■
משה, אהרן ומרים, דכתיב [בהו: ע"פ ה'												■
בנימין בן יעקב, דכתיב: (דברים ל"ג) ולבנימין אמר ידיד ה' ישכון לבטח עליו.												■
אף דוד, דכתיב: (תהלים ט"ז) אף בשרי ישכון לבטח.	ר"א:											◆ ■
ואידך?												♧
ההוא רחמי הוא דקא בעי.												!
ארבעה מתו בעטיו של נחש, ואלו הן: בנימין בן יעקב, ועמרם אבי משה, וישי אבי דוד, וכלאב בן דוד.	תנו רבנן:											■
וכולחו גמרא, לבר מישי אבי דוד דמפרש ביה [קרא], דכתיב: (שמואל ב' י"ז) ואת עמשא שם אבשלום תחת יואב על הצבא ועמשא בן איש ושמו יתרא הישראלי אשר בא אל אביגיל בת נחש אחות צרויה אם יואב, וכי בת נחש היא? והלא בת ישי היא, דכתיב: (דברי הימים א' ב') ואחיותיהם צרויה ואביגיל אלא. בת מי שמת בעטיו של נחש.												■
הדרן עלך השותפין.												♧

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review- < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment- O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	ב	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
בבא בתרא- לא יחפור	מימרא												
לא יחפור אדם בור סמוך לבורו של חבירו, ולא שיח ולא מערה, ולא אמת המים ולא נברכת כובסין - אא"כ הרחיק מכותל חבירו שלשה טפחים וסד בסיד.													מ
ומרחיקים את הגפת ואת הובל, ואת המלח ואת הסיד, ואת הסלעים מכותלו של חבירו שלשה טפחים וסד בסיד.													יז
מרחיקין את הזרעים ואת המחרישה ואת מי רגלים מן הכותל שלשה טפחים.													יח
ומרחיקין את הריחים שלשה מן השכב, שהן ארבעה מן הרכב ואת התנור - שלשה מן הכליא, שהן ארבעה מן השפה.													יט
פתח בבור ומסיים בכותל													ג
מכותל בורו שנינו.	אביי, ואיתימא רב יהודה:												יז
וליתני: אא"כ הרחיק מבורו של חבירו ג' טפחים													יח
הא קמ"ל, דכותל בור שלשה טפחים, נפקא מינה - למקח וממכר													יט
האומר לחבירו בור וכותליה אני מוכר לך - צריך שיהא הכותל שלשה טפחים.	כדתניא:												יז
הבא לסמוך בצד המצר	איתמר:												יז
סומך	אביי:												יח
אינו סומך.	רבא:												יז
בשדה העשויה לבורות - דברי הכל אינו סומך, כי פליגי - בשדה שאינה עשויה לבורות,													יח
אביי אמר סומך, דהא אינה עשויה לבורות	[אביי]												יז
רבא אמר אינו סומך, דאמר ליה: כי היכי דאת אימלכת וחפרת, אנא נמי ממלכנא וחפרנא.	[רבא]												יז
בשדה שאינה עשויה לבורות - דברי הכל סומך, כי פליגי - בשדה העשויה לבורות,	איכא דאמרי:												יז
אביי אמר סומך, אפילו לרבנן דאמרי: מרחיקין את האילן מן הבור עשרים וחמשה אמה, התם הוא דבעידנא דקא נטע איתא לבור, אבל הכא בעידנא דקא חפר ליתא לבור	[אביי]												יז
ורבא אמר אינו סומך, ואפילו לר' יוסי דאמר: זה חופר בתוך שלו וזה נוטע בתוך שלו, הני מילי התם - דבעידנא דקא נטע ליתנהו לשרשיו דמזקי לה לבור, אבל הכא - אמר ליה: כל מרא ומרא דקא מחיית קא מרפית לה לארעא.	[רבא]												יז
לא יחפור אדם בור סמוך לבורו של חבירו	תנן:												יז
טעמא דאיכא בור, הא ליכא בור סומך													יז
בשלמא להך לישנא דאמרת: בשדה שאינה עשויה לבורות דברי הכל סומך, מתניתין - בשדה שאינה עשויה לבורות, אלא להך לישנא דאמרת: בשדה שאינה עשויה לבורות פליגי, בשלמא לרבא ניהא, אלא לרבא קשיא													יז
הא איתמר עלה, אמר אביי ואיתימא רב יהודה: מכותל בורו שנינו.	אמר לך רבא:												יז
ואיתמר עלה, אמר אביי ואיתימא רב יהודה: מכותל בורו שנינו	איכא דאמרי:												יז
בשלמא להך לישנא דאמרת: בשדה העשויה לבורות דברי הכל אינו סומך, מתניתין - בשדה העשויה לבורות, אלא להך לישנא דאמרת: בשדה העשויה לבורות פליגי, בשלמא לרבא ניהא, אלא לאביי קשיא													יז
מתני' - שבאו לחפור בבת אחת.	אמר לך אביי:												יז
סלע הבא בידיים - זה חופר בורו מכאן, וזה חופר בורו מכאן, זה מרחיק שלשה טפחים וסד בסיד, וזה מרחיק שלשה טפחים וסד בסיד	תא שמע:												יז
בא בידיים שאני.													יז
ודקארי לה מאי קארי לה?													יז
בא בידיים איצטריכא ליה, ס"ד אמינא: כיון דבא בידיים ליבעי נמי רווחא טפי, קא משמע לך.													יז
מרחיקין את הגפת, ואת הובל, ואת המלח, ואת הסיד, ואת הסלעים מכותלו של חבירו ג' טפחים או סד בסיד	תא שמע:												יז